

Βεσών, μονατήριον. 1) εν Πάγασσι, ίσως εν θη ωε. Λεξ. Συμμετ.
 ροχή της Δερικής. 2) εν Θράκη ίσως εν τοις περιχώ- Συμμετρ.
 ρου της Κων/στάτης κείμενον κατά βάση εν. δάμν
 δανόδωδα της μονής ταύτης γ' οχι της εν Πάγασσιν ηγέ-
 κενω ύστερον ο κρησένδρος Ανδρέας κενω ε' συνιστά-
 φας τον γίγνον των μοναχών γ' των μοναχών τον εσθ.
 δανόδωδα εν δε αυτουαίτοις θρηναίς κατά την εν Κων-
 στατι συγκροτηθεσαν σύνθετον έρ' εδω κατά δυνεις ευθυ-
 γών γ' Διοσκύρου Ακρόπορα τα μοναχικά ταύτα κατά
 κείλο κωρίως ύπο Βεσών ή Βυζαντινών θραναίς κενω ρι-
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ των τοις αρχαιοταύτοις κενω ρι- ΔΙΟΧΗΝΩΝ
 ώνα κνημιονείδαι: Βεσών κενω κενω ρι-
 εωγραφικώς κνημιών δε αρχαίς κενω ρι-
 κενω ρι- (ε. γ.) εώσως δε μεταξ' των αδελφών της μονής
 δε αγ. Θεοδοσίου εν Πάγασσιν κατά τον δεύτερον ή-
 κενω δε ε' αιώνα γ' φραδύτερον έη » .

Βιβλιογρ. — Κομνηνός, Στοιχών εν Πάγασσιν αρχαιών
 γ' νεώτερον έλληνικόν μονατήριον. (Πάροισινα 1806 σφ. β. κ. ε.)

Μικαγ. Βένσ. Κενω ρι-
 ου γ' κενω ρι-
 εν
 εν